

İSLÂM'I TEBLİĞ ÇALIŞMALARININ ÖNEMİ*

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâh!..

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri! Gününüz hayırlı olsun, cumanız mübarek olsun... Allah sizi dünyada, ahirette bahtiyar eylesin...

a. Müslümanlar Dünyanın Her Yeriyle İlgilenmeli!

Size yine Amerika'dan vaaz veriyorum, telefonlu vaaz... Artık ben de alıştım, siz de alıştınız. İki haftadır Amerika'dayız ama, zaman çok hızlı geçti. Demek ki güzel geçti, nasıl geçtiğini anlayamadık.

“—Amerika hakkında fikriniz nedir? İlkönce aklınıza ne geldi?” diye, bugün arkadaşlar da bana sordu.

Amerika koskoca bir kıta... İlkönce insan büyüklüğünü görüyor. Dağlar taşlar, uçsuz bucaksız yollar ve benim gezdiğim yerlerde, yolun iki tarafında yemyeşil, sık ormanlık yerler... Çok büyük bir ülke... İleri bir ülke... Tabii, yolları çok güzel yapılmış. Eyaletler arasında, kasabalar arasında, hattâ dağlardaki yollar dahi güzel.

Biz bir özel mülkiyet içinde kamp yapmıştık. Şöyle diyelim ki, bin dönümlük bir araziyi almış bir şahıs...

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Bazı derelerin önüne sed yapmış, sun'î göller meydana getirmiş, parsellemiş; ormanlık arazinin arasına evler yaparak satıyor. Onun da her tarafı böyle asfalttı. Yâni yol bakımından görülüyor, teknolojisi ileri... Bizden ve dünyanın pek çok yerinden binlerce talebe var. Hepsi burada ilim ileri diye geliyorlar. İleri bir ülke...

Geniş bir ülke, ileri bir ülke sevgili dinleyiciler! Ama inancına bakıyoruz, çünkü biz biraz inancıyla ilgileniyoruz, meseleye İslâm gözüyle, müslüman gözüyle bakıyoruz; inancı geri... Dünyanın birçok ülkesi böyle... Çok yanlış bir inanç üzereler. Allah'ın razı gelmediği bir inanç üzereler. Allah indinde makbul olmayan, geçerli olmayan bir inanç üzereler.

Biliyorsunuz, ayet-i kerime var:

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

(آل عمران: ١٩)

(*Inne'd-dîne inda'llâhi'l-islâm*) "Allah'ın indinde geçerli olan, makbul olan din İslâm'dır." (Âl-i İmran, 3/19) Çok şükür, onun için Allah'a hamd ü senâlar olsun...

Evet, sıkıntılarımız, problemlerimiz, dertlerimiz çok... Tarih içinde çok sıkıntılar çekmiş bir kıymetli, aziz milletin evlâtlarıyız. Hepimiz de çok çileler çekmiş olabiliriz, hâlâ çekiyor olabiliriz. Dünyanın her yerindeki çile çeken müslümanların da derdiyle dertleniyoruz el-hamdü lillâh... Onlar için de üzülüyoruz. Bosna, Çeçenistan, Keşmir, Cezâyir vs. her yer için ayrıca üzüntü duyuyoruz, müslümanlığımızdan dolayı...

El-hamdü lillâh, bu büyük bir nimet... En büyük nimet bu, el- hamdü lillâh müslümanız.

“—Peki bu bunlar bu kadar akıllı, bu kadar teknolojik yönden ileri insanlar da, niçin müslüman olmamışlar?” diye, ben tabii burada kendi kendime sordum.

Bu önemli bir soru, biz bunu sormalıyız. Bir kere, birinci suçlu olarak kendimizi görüyorum; “Biz suçluyuz, biz kabahatliyiz, biz kusurluyuz, biz ihmalkârız.” diye düşünüyorum. Neden?..

Çünkü, meselâ ben Amerika’ya şimdi gelmişim. Ben bu Amerika’ya çok daha önceden gelseydim, çok daha iyi çalışmalar olurdu. Benden önceki müslümanlar da daha önceden gelselerdi, daha güzel çalışmalar yapabilirlerdi. Hele hele Amerika keşfedildiği zamanlarda gelselerdi, Amerika’nın birçok yerinde şimdi müslüman kardeşlerimiz bulunurdu. E onlar da Amerika’nın çehresini değiştirirdi, politikasını değiştirirdi, dünya üzerindeki fonksiyonlarını değiştirirdi.

Netice itibariyle ben, müslümanların ihmalini görüyorum.

Müslümanlar dünyanın her yeriyle ilgilenmeli!.. Hattâ ben dünya değil de, uzayla ilgilenmeli diyorum. Aslında Ay’a bizim çıkmamız lâzımdı belki... Çünkü, gökyüzüne o kadar çok atıfta bulunuyor ki Kur’an-ı Kerim... Semâvât ve arz diye, yıldızlar diye bu konuya, yâni ilm-i heyet dediğimiz astronomiyle ilgili şeylere, o kadar atıflarda bulunuyor ki...

Onun için hakîkaten, İslâm dini geldikten sonra müslümanlar astronomi ilminde çok ilerlemişler. Yıldızları güzel incelemişler, cetveller yapmışlar. Yıldızların doğmasıyla batmasıyla ilgili modern hesaplar yapabilmişler. Coğrafî boyutları güzel hesaplayabilmişler... Çok güzel çalışmalar yapabilmişler. Bunların hepsi tabii İslâm'dan dolayı... Kur'an-ı Kerim'in bu konularla ilgili ifadelerinden dolayı, insanların içinde bir merak oluşmuş.

Biz de çevremizle ilgilenmeliydik, eskiler ilgilenmeliydi. Belkionlar ilgilenmişlerdir zavallılar... Tabii, biz onların zamanında yaşamadığımız için, onların meşakkatlerini bilmiyoruz. Ben dedelerimizi, Osmanlıları, ecdâdımızı düşününce görüyorum ki, zavallıların bütün ömürleri mücadeleyle geçmiş, cihadla geçmiş.

Anadolu'ya gelişleri cihad, Anadolu'daki yaşamları cihad, Balkanlar'a geçişleri cihad... Mücadele, mücadele... Rahat bırakılmamışlar. Haçlı seferleri olmuş, onlar Haçlı seferlerine karşı direnmişler. Derken, Allah müslümanlara yardım etmiş, müslümanlar Avusturya'ya, Almanya'ya kadar ilerlemişler. İhlâsları olduğu müddetçe, gayretleri olduğu zaman, Allah yardım etmiş.

Tabii, her şeyi de ona göre yapmışlar. Meselâ, Fatih Sultan Mehmed Han'ı düşünüyorum. Evet, İstanbul'u almış ama, İstanbul'un alınması küçük bir olay değil... Teknolojik bir başarının da sonucu... İmanın ve zamanın fenninin, teknolojisinin bir zaferi...

Zamanın teknolojisini en güzel boyutlarıyla, her yönden, askerî yönden; topların dökülmesi, kalelerin yapılması... Çanakkale ve İstanbul boğazlarının kesilmesi... Havan topunun icadı... Halic'in önüne zincir yapılıncaya, Dolmabahçe'den gemilerin kızaklar üstünde Halic'e indirilmesi... Her şey harika... Yâni, hiç bir şeyi ihmal etmemişler.

Ama sonradan ne olmuşsa, bizim ihmalimizden, belki karşıtaraf kuvvetlendiği için, bu mücadeleler bizim aleyhimize dönmüş. Neticede ilk kusur bizim ihmalimiz... Hani aleyhimize dönmüş de, ecdadımızın aleyhine dönmüş de... Dönerse dönsün!..

Bütün Hindistan kıtası, bir ara İngilizlerin hakimiyeti altındaydı.

İngiliz valisinin idaresindeydi ama, Hintli, Pakistanlı kardeşlerimiz boş durmadılar, dünyanın her yerine koşturdular, çalıştılar, İslâm'ı yaydılar. Yâni, esaret altındayken bile insanlar, bir takım çalışmalar yapabiliyorlar.

Dünyanın her yerine gidiyorlar. Ben dünyanın neresini gezdiysem, bizden önce oraya gitmiş Pakistanlı, Bengladeşli, Hintli müslüman kardeşleri görüyorum; takdir ediyorum, hayret ediyorum. Onların fakirliklerine rağmen, bizden çok daha zor şartlarda yaşamalarına rağmen, daha güzel çalıştıklarını görüyorum.

Demek ki, bir ihmal var... Harb olmuş, darb olmuş, Osmanlı yıkılmış. Yıkılmış ama, tamâmen yok olmamış, ondansonra yeniden

yapılmış. Fakat, çevreyi ihmal etmişiz. İhmal etmeyecektik, insanımız çevreyi tanıyacaktı.

Şimdi burada arkadaşlarla konuşuyoruz, sevgili Akra dinleyicileri! Diyorlar ki:

“—Amerika’da öyle insanlar var ki, çevresindeki vilâyetleri bilmez. O kadar böyle kendi dünyası içine gömülmüş.”

Bu fenâ...

Biz de bir ara öyle yapmıştık. Türkiye’nin dışına çıkmak, girmek bir meseleydi. Ben hatırlıyorum, 1975 senesiydi gâlibâ, ilk defa Haleb’e gitmek nasîb oldu. Baktım, Bursa gibi bir şehir... Çok sevdim, görür görmez sevdim. Halep Antep’ten, bizim hududumuzdan ne kadar uzakta?.. Çok az bir mesafe, hemen ulaşılabilir. Yâni, niye o kadar gözümüzde büyütmüşüz bu meseleleri, niye gitmemişiz?..

Hattâ öyle aşîretler var ki, ben biliyorum, onların ilçelerine gittim; sınır bölmüş, aşiretin yarısı Suriye’de kalmış, yarısı Türkiye’de kalmış. Kardeşlerimiz... Niye ihmal etmişiz, niye ilgileri kuvvetlendirmemişiz?.. Tabii, bu bizim ihmalimiz... Yâni, kurtuluş yok; ne yapacağız?.. Allah affetsin diyeceğiz, bundan sonra çalışacağız. Geçmişte, tarihte bir ihmal olmuş, bundan sonra ihmal etmeyeceğiz. Dünyanın hiç bir yerini ihmal etmeyeceğiz, sevgili kardeşlerim!..

Bakın meselâ, biz birkaç sayı önce İslâm mecmuamızda Çin’le ilgili yazılar yayınladık. Çin, Hindistan’ın kuzey komşusu; Moğolistan’ın,

Rusya'nın güney komşusu, Japonya'nın batı komşusu, bir milyardan fazla nüfusuyla, muazzam toprağıyla kocaman, önemli bir ülke... Bununla ilgilenmemiz lâzım diye, İslâm mecmuasında Çin'le ilgili bir yazı yazdık. Tabii, bu bir başlangıç... Çin'le ilgilenilmesini açıyoruz okuyucularımızın önüne... Kardeşlerimize diyoruz ki:

“—Bakın Çin var, Çin'in meseleleri bunlar; Çin'le ilgilenin!..” Çin'le ilgileneceğiz, Amerika ile ilgileneceğiz... El-hamdü lillâh

Rusya ile ilgileniyoruz. Bizim kardeşlerimiz ticaret vs. sebepleriyle, kültürel, sosyal sebeplerle Rusya'ya ve Türk cumhuriyetlerine gidiyorlar; çok hoşuma gidiyor. Bu dışa açılmamız fevkalâde güzel oldu. Sebep olanlar ve iyi niyetle bunları yapanlar da, büyük sevaplar kazanıyorlar. Bu dışa açılmayı devam ettireceğiz; çok büyük faydası var...

Şimdi ben bugünkü sohbetlerimde öyle şeyler duydum ki; meselâ, Japonya'nın en çok kazanan şirketlerinden birisinden bahsettiler. Japonya zâten zengin, şirketleri zâten büyük... En çok kazanan Japon şirketlerinden biri, Türkiye'den bir şeyler alıp götürüyormuş, oradan kazanmış bu kazandıklarını... Bakın bu bir bilgi; o şeyi biz kendimiz toplar, kendimiz ihraç edersek, kendimiz satarsak, o kazancı biz sağlayabiliriz.

Bunu niçin söylüyorum?.. Tabii, biz Allah rızası için, İslâm'ı yaymak için, anlatmak için; Peygamber Efendimiz'in bize gösterdiği istikâmette çalışmak için, insanlara iyilik

götürmek için, insanları ahiret bakımından cehenneme düşmekten kurtarmak için, insanların cennete girmesine vesîle olmak için, hayır dualarını almak için çalışma yapacağız. Asıl maksadımız ahiret ama, onu yaptığı zaman insan, dünyayı tanımış oluyor, dünyanın her yerinde gözü kulağı olmuş oluyor. Bu dünyayı tanımak çok önemli... Dünyadaki insanlarla temas halinde olmak, onlarla tanışmak, görüşmek, ahbablığı ilerletmek çok önemli...

b.Önce İyi Müslüman Olacağız!

Bugün arkadaşlarımız soruyor:

“—Amerika’da Amerikalılara karşı bizim tavrımız ne olmalı?..” Ben dedim ki:

“—Önce, öyle iyi bir müslüman olacağız ki, işimizi çok güzel yapacağız, hayran kalacaklar... Ahlâkımız çok güzel olacak, hayran kalacaklar... Sözümüz çok doğru olacak, hayran kalacaklar... Biz bir şey demesek bile, ‘Ben bunların dinini sevdim, kendisini sevdim, ahlâkını sevdim.’ diyecekler. Böyle davranacağız, ondan sonra da onlara anlatacağız İslâm’ı...

Sonra, geriye doğru gittiğimiz zaman, tarihi araştırırsak, daha önceden müslüman olmuş Amerikalılar var... Onları bulacağız. ‘Bakın bu Amerikalılar müslüman olmuş! Bak, bu üniversite profesörüymüş, müslüman olmuş!.. Bak bu devlet adamıymış, senatörmüş, başkanın danışmanıymış, müslüman olmuş!’ diyeceğiz. Bunlar güzel şeyler, bunları anlatacağız. İslâm’ın prensiplerini anlatacağız. Allah’ın emirlerini anlatacağız.

Müslümanların Hazret-i İsa'yı sevdiğini anlatacağız. Hazret-i İsa'nın gerçek şahsiyetini anlatacağız. 'Allah'ın sevgili bir kuluydu, Allah'ın peygamberiydi. Biz onu seviyoruz.' diyeceğiz. 'Siz onu niye tanrı edindiniz? Öyle bir şey yok...' diyeceğiz."

Bakın, Allah Kur'an-ı Kerim'de:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ إِلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا
يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ
(آل عمران: ٢٤)

(Kul yâ ehle'l-kitâbi teâlev ilâ kelimetin sevâin beynenâ ve beyneküm ellâ na'büde illa'llâh ve lâ nüşrike bihî şey'en ve lâ yettahize ba'dunâ ba'dan erbâben min dûni'llâh) [Rasûlüm de ki: Ey ehl-i kitap! Sizinle bizim aramızda müşterek olan bir söze geliniz: Allah'tan başkasına tapmayalım. Ona hiç bir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmasın.] (Âl-i İmran, 3/64) buyurmuş.

Yâni, biz ehl-i kitaba, hristiyanlara diyeceğiz ki:

“—Gelin bakın! Siz de Allah'ın hak dinine mensub bir kavimdiniz. Beraber aynı yola, Allah'ın yoluna geelim! Bırakın bu yanlış inançları!.. Birbirimizi insan olarak niye ilâh ediniyoruz?..

Hazret-i İsâ da Allah'ın kuluydu, annesi de Allah'ın kuluydu. Ama iyi kuluydu, mübarek kuluydu. Niye onu tanrı ediniyorsunuz?.. Bunu bırakın da, Allah'a kulluk edin!..”

Böyle demeyi Kur'an emrediyor. Kur'an emrettiği için farz, bunu dememiz lâzım!.. İnsanlara bunu bildirmemiz lâzım!.. Allah bize emrediyor, bunu böyle deyin diye...

Şimdi burada bir kardeş camiden çıktı, bize soruyor: “—Türkiye’de İslâmî ne çalışmalar yapıyorsunuz?”

Fesühânallâh... Ne çalışma yaptığımızı söylesek, sevapları kaçacak. Çünkü öğünmek değil ki maksad;, sevaplı işler yapıp Allah'ın rızâsını kazanmak maksad... Kullar ister beğensin, ister beğenmesin!..

Benim aklıma sonradan geldi: “—Bırak kardeşim sen, Türkiye’de bizim ne yaptığımızı; sen Amerika’da kendin ne yapıyorsun?” diye keşke biz de ona sorsaydık. “Sen Amerika’da sekiz senedir kalıyormuşsun, sen Amerika’da ne yaptın? Bir tane Amerikalıyı müslüman edebildin mi?..” diye sormalıydık.

Tabii, Amerika niçin müslüman olmuyor; bunu da tahlil etmek lâzım!.. Bunun üzerinde durmamız lâzım, sevgili kardeşlerim!.. Birisi bizim ihmâlimiz... Çalışsak, mutlaka bu işi hallederiz diye düşünüyorum; evvelallah... Evvelallah demek lâzım, Allah'ın izniyle demek lâzım!.. Çünkü Allah yardım ederse, insan bir başarı kazanabilir; yardım etmezse, bir şey olmaz.

Tabii, bir şey daha var: Bunların dinî teşkilatları kuvvetli, zengin, çok çok zengin... Para çok fazla miktarda, yetişmiş elemanları çok fazla... Okulları var, üniversiteleri var, hastaneleri var, kuruluşları var... Hattâ şirketleri var... Para kazanıyorlar, her türlü şeyleri yapıyorlar. Tabii, onların çalışmaları var...

Onlar bâtil yolda çalışıyorlar, müslümanlar da hak yolda çalışacak. Onlar çok çalışıp da, biz az çalışınca ayıp oluyor bize... Hem de Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin bir kanunu var... Sevgili Akra dinleyicileri, hepiniz biliyorsunuz, ayet-i kerime; *bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm*:

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ

(النجم: ۳۹-۴۰)

(*Ve en leyse li'l-insâni illâ mâ saà. Ve enne sa'yehû sevfe yürâ.*) “İnsanoğlunun eline ancak, neye sa'y ü gayret ettiyse o geçecek; sa'yinden başka bir şey geçmeyecek. Sa'yinin, çalışmasının mükâfatını, karşılığını görecek, ektiğinin mahsûlünü alacak.” (Necm, 53/39-40)

Kanun bu, *sa'y kanunu* deniliyor. Yâni gayret etme, çalışma kanunu bu... Çalışana veriyor Allah... Kim neye çalışırsa, veriyor.

Bizim rahmetli Vâlidemiz anlatırdı:

“—Sabahleyin müslüman erken kalkmışsa, sabah namazını kılmışsa, Allah o zaman meleklerini gönderir, onların rızıklarını bol eder, mükâfatlar verir.” derdi. Rahmetli annem böyle tatlı tatlı anlatırdı, çocuklukta aklımıza

yerleşmiş. “Amma müslüman çocukları kalkmazsa, müslümanlar o mübarek vakitlerde horul horul uyursa; o zaman melekler, onlara verecekleri mükâfatları götürürler, kâfirlerin çocuklarına verirler.” derdi. Çocuk ya, mâsum, henüz daha bülüğ çağına ermemiş, sorumluluk yüklenmemiş. “Bolluklar, bereketler onlara kaçır.” derdi.

Biz de içimizden:

“—Aman kalkalım da, böyle horul horul uyumayalım da, böyle rızıklar, nimetler, Allah’ın ikramları, ihsanları elden kaçmasın!” diye düşünürdük.

Tabii, bu bir kanun; kim çalışırsa, Allah ona veriyor. Onun için, bizim de çok çalışmamız lâzım!..

c. Allah İndinde Geçerli Din İslâm

Bazıları da burada diyorlarmış ki, din adamları diyormuş bunu:

“—Efendim, hakîkten müslümanlık güzel... Biz de seviyoruz müslümanlığı ama, ne yapalım? İşte burada hristiyanlık yayılmış, dinlerin arasında fark yok... Biz de burada hizmeti böyle götürüyoruz.”

Hayır, öyle değil!.. Allah-u Teâlâ Hazretleri indinde, Allah nazarında hakîkî din İslâm... Allah-u Teâlâ Hazretleri şirki kabul etmiyor, Allah’a şerik koşmayı kabul etmiyor. Bir din, tevhid akîdesinden ayrılmış da, Allah’ın varlığını birliğini anlayamama durumuna düşmüşse, Allah

onu kabul etmiyor. Kızıyor, sevmiyor, şirk koşan, kâfir olan kulu affetmeyeceğini bildiriyor. Çok kesin, ayet-i kerime var...

“—Allah-u Teâlâ Hazretleri Erhamü’r-râhimîn’dir...”

Erhamü’r-râhimîn’dir ama, mü’min kullara... Erhamü’r-râhimînliği mü’min kullarına... Eğer kişi müşrik ise, Allah’a şirk koşan bir kimse ise, inancı bozursa; o zaman ona affını, mağfiretini vermeyeceğini bildiriyor. *Bi’smi’llâhi’r-rahmâni’r-rahîm:*

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ

مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

(النساء: ٤٨)

(*Inna’llâhe lâ yağfiru en yüşreke bihî ve yağfiru mâ dûne zâlike limen yeşâ*) “Allah-u Teâlâ Hazretleri kendisine bir şeyin şerik koşulmasını, müşrikliği aslâ affetmeyecektir. Onu mutlaka cezâlandırarak, cehennemde ebedî kalacak. Bunun dışındaki suçları bağışlayabilir, bağışlarsa...” (Nisâ, 4/48) Mânâsı kesin... Onun için, öyle dinler aynı değildir.

Dinler bir kere, ilâhî dinler ve ilâhî olmayan dinler diye ikiye ayrılır. Allah’ın peygamber gönderip de, anlattığı hakîkatleri ihtiva eden bir din ile, bir takım zıdır insanların din namına ortaya koydukları uydurma sistemler bir olur mu?.. Olmaz!.. İlâhî dinler var; Allah’tan gelmiş, semâvî kitaplarla, Allah’ın gönderdiği peygamberlerle insanlara bildirilmiş dinler...

Ötekiler, solda sıfır... Hattâ keşke sıfır olsa, çok kötü... Çünkü, Allah-u Teâlâ Hazretleri onları çok müthiş cezâlandıracak.

Gelelim semâvî dinlere... Semâvî dinler, Hazret-i Adem AS Atamız zamanından beri, insanlara hep peygamber gelmiş. Hiç peygambersiz kalmamış insanlar...

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm:

وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

(فاطر: ٢٤)

(Ve in min ümmetin illâ halâ fîhâ nezîr)
“Peygamber gelmedik, peygamberin mesajı gelmedik, peygambersiz kalmış, uyarısız kalmış hiç bir yer yok!..” (Fâtır, 35/24)

Allah her yere, her ümmete peygamber göndermiş, ikazcı göndermiş, gerçekleri duyurmuş. Bu ümmetler bu gerçekleri aynen koruyabilmişlerse, devam etmişler. Ama bozmuşlarsa, o zaman başka bir peygamber gönderilmiş. Başka bir peygamber o bozulanı düzeltmiş, yanlışları düzeltmiş.

İbrâhim AS gelmiş. Bakmış ki, insanlar Güneş'e tapıyorlar, Ay'a tapıyorlar... Babillilerin, Sümerlerin dinlerini dinler tarihinden okuyoruz. Koca göbekli, ablak suratlı putlar, acâib şeyler... İbrâhim AS demiş ki:

“—Elinizle yaptığınız bu putlara niye tapıyorsunuz? Tapmayın bunlara, ben bunları kıracağım!” demiş.

Gökte Ay'a, yıldıza, Güneş'e tapınıyorlar. "Bunlara tapılmaz, bunları yaratana tapılır." diye, aklıyla, mantığıyla bir mücadele vermiş. Nemrud'la, hattâ babalığı Âzer ile, kavmiyle karşı karşıya gelmiş.

Bütün peygamberler bunu yapmış. İbrâhim AS'ın o mücadelesinden sonra, onun hak peygamber olduğunu anladıktan sonra, doğru yolda dursalar ya... Durmamışlar, yine şaşırılmışlar.

Benim en çok hayret ettiğim bir husus: Muhterem kardeşlerim, biliyorsunuz, Mûsâ AS kavmini Allah Firavun'dan kurtardı, denizi geçirdi. Firavun'u ve kavmini onların gözü önünde, (*ve hüm yenzurûn*) bakıp dururlarken suya gark etti. "Bak cezâlandırıdım düşmanları!" dedi.

Benî İsrâil, Mûsâ AS'ın mûcizelerini gördüler. Çölde giderken, Allah onlara bıldırcın gönderdi, sapır sapır... Kudret helvasıyla, bıldırcınla beslendiler. Bıldırcının eti ne kadar makbuldür. Bıldırcın çiftlikleri var; bıldırcın satıyorlar, kebab yapıyorlar, şiş yapıyorlar... Tadı çok güzelmiş, söyleymiş, böyleymiş... Allah onlara denizden sapır sapır bıldırcın gönderdi. Çölden kızgın kumları geçemezlerdi; bulut gönderdi, gölgelendirdi. Gölgeyi şekilde Sina Çölü'nü geçtiler.

Bıldırcın gönderdi, kudret helvası gönderdi... Yediler içtiler, mûcizeleri gördüler... Mûsâ AS başlarında, Hârun AS başlarında... Hepsi peygamberler bunlar, sevdiğimiz mübarek

insanlar... Mûsâ AS Tur Dağı'na çıkınca, Samirî isminde birisi ellerindeki altınlarını, bileziklerini alıp bunlara bir buzağı heykeli yapıyor. Haydiii, ona tapınmağa başlıyorlar.

Be şaşkın adamlar, Mûsâ AS'ı hiç duymadınız mı?.. Bu öküze tapılmayacağını anlamadınız mı? Firavun'un dininin bozuk olduğunu anlamadınız mı?.. Bu ne biçim iş?..

Mûsâ AS'a inanmış insanlar, Mûsâ AS'ın ashabı, kavmi, daha Mûsâ AS sağken, yanlarından biraz ayrılınca, öküze, buzağıya tapmağa başlayabildiler. Bu neyi gösteriyor?.. İmanın muhafazası kolay değil, zor... Dikkat etmek lâzım, müteyakkız olmak lâzım!.. Şeytanın oyunları çok, hileleri çok... Fesat fikirli, kötü kanaatli, kara kalpli insanlar çok...

Onun için, peygamberlerin mesajları bozulunca, inançlar bozulunca, Allah yeni peygamber göndermiş, yeni peygamber göndermiş... Sonunda ahir zaman peygamberi Peygamber-i Zîşânımız Muhammed-i Mustafâ (*Salla'llàhu aleyhi ve âlihî ve selleme teslîmen kesîrâ*) Efendimiz Hazretleri peygamber olarak gelmiş. El-hamdü lillâh, cihan onun risâlet güneşiyle aydınlanmış, nurlanmış...

Efendimiz'in hayatı ortada, her günü ortada, sözleri ortada... Prensiplerinin güzelliğine herkes hayran... Başarısı göz kamaştırıcı... Yâni, nasıl bir kavme gelmiş; o kavmi terbiye ederek, nasıl bir mübarek kavim haline getirmiş?.. İslâm dini insanları ne kadar güzelleştirmiş.

Sonra dünyada ne kadar insânî, faziletli bir medeniyet kurmuş İslâm medeniyeti... Tarihte her şey görülüyor, her şey mukayese edilebilir. Siz bakmayın İslâm düşmanlarının abuk sabuk yalanlarına, iftiralarına... Mantığınızı kullanın!.. Akıl ölçüp tartıp, gerçekleri anlayabilir.

Müslümanların tarih boyunca, şu Bosna'da Sırpların yaptığı gibi bir zulmü, katliâmı var mı?.. Yok!.. Hiç bir yerde yapmamışlar. Bir yere girdilerse, ahâliye dokunmamışlar. Ahâli, "Allah râzı olsun!" demiş. Hattâ biliyorsunuz, "Papaz külâhı görmektense, müslüman sarığı görmeyi tercih ederiz!" demişler. Bu bir gerçek...

Ama işte hristiyanların maalesef gaddarlıkları, hunharlıkları... Kudüs'ü aldıkları zaman yaptıkları katliâm... Antakya'yı ele geçirdikleri zaman kadın, erkek, çocuk demeden kesmeleri... Hem de bunlar haçlı ordusu... Yâni başlarında papazlar var, din amaçlı bir sefer yapmışlar, savaş yapmışlar. Dindar olması lâzım bunların... Yaptıkları katliâma bak, çocuk öldürüyorlar, kadın öldürüyorlar, ihtiyarları öldürüyorlar...

Halbuki, Peygamber Efendimiz bir müşrik kavme mucâhidleri gönderirken diyor ki:

"—Çocuklara dokunmayın, kadınlara dokunmayın!.. İhtiyarlara dokunmayın, sizinle savaşmayanlara dokunmayın!.. Dağların başlarında kendi halinde ibadet eden rahiblere dokunmayın!.. Ağaçları kesmeyin, çevreye zarar vermeyin!.." diyor.

Ne kadar güzel!.. Sırf hakkı kabul etsinler diye, önceden deteklif ediyor: “Gelin, bırakın şu inadı, kabul edin!” deniliyor, ihtar ediliyor, davet ediliyor İslâm’a; ondan sonra savaş yapılıyor. İşte ortada, gün gibi ortada... Binâen aleyh, İslâm’ın öteki dinlerden üstün olduğunu, bozulmamış olduğunu, en son din olduğunu, Allah’ın kabul ettiği din olduğunu anlatmamız lâzım!..

Şimdi ben hülâsa olarak şunu söyleyeceğim, hani aklıma şu geliyor: “Evlâdım ben sana vezir olamazsın demedim, adam olamazsın dedim!” dediği gibi; hani insan vezir olabilir, yüksek mevkîlere çıkabilir, zengin olabilir, konakları olabilir, bilimde ilerlemiş olabilir... Şimdi ben bunu döndürüyorum, getiriyorum bu süper devletlere:

Bilimde ilerlemiş, teknolojide ilerlemiş, şehirleri güzel, ülkeleri güzel, yolları geniş, imkânları, vasıtaları, her şeyleri var ama, adam olamamışlar! Neden?.. Gerçek dini bulamamışlar. Birçok ilimlere sahipler; fizik, kimya, biyoloji, tıp, çok ince ameliyatlar... Hepsi güzel... Peki, inanç?.. İnançta sıfır, sıfır altı... Bu kadar acaib şey olmaz!

En önemli bilgi, Allah’ı bilmek, yaradanı bilmek... Bütün ilimlerin asıl sonucu o... Bildikten sonra da Allah’ın sevdiği bir kul olmak lâzım, Allah’ın sevdiği yolda yürümek lâzım!.. Allah’ın istediği şekilde hareket etmek lâzım, kendi keyfine hareket etmek değil...

“—Efendim, ben kendi keyfimde hareket ederim!”

“—Eh, kendi keyfinde hareket edersen, sonunda başına gelecek cezâyâ da katlanırsın.”

Çünkü, Allah neden peygamber gönderiyor insanlara?.. Erhamü’r-râhimîn olduğu için... En merhametli olduğundan, insanlar ateşte yanmasın diye ikaz ediyor. Niye kitap gönderiyor?.. Niye peygamberlerin bir ismi beşîr, bir ismi nezîr?.. Beşîr ne demek; müjdeleyen demek... Neyi müjdeliyor?..

“—Ey insanlar! Allah’ın sevdiği kul olursanız, Allah’ın sevdiği işleri yaparsanız, iyi insan olursanız, sâlih kul olursanız, müttakî mü’min kul olursanız; cennete gireceksiniz!.. Bak, ne kadar nimetlere kavuşacaksınız, müjde!” diyor.

“—E kötü insan olursanız, hırsızlık yaparsanız, adam öldürürseniz, zulüm yaparsanız, hayâsızlık, ahlâksızlık yaparsanız; o zaman da cehennemde kütük gibi cayır cayır yakacak sizi...”

Bu da bize bir tehdit, bir ikaz... Yâni, önceden bildiriyor:

“—Ey kullar! Allah’ın sevmediği insan olmayın, cehennemde yanarsınız!”

“—Ben bunu dinlemem!..”

“—Dinlemezsen, yanarsın!..” Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin senin imanına ihtiyacı yok!..

İsterse cümle cihan halkı değil, cümle kâinat halkı kâfir olsa, bir ziyarı yok...

Cümle kâinâtın, yerdeki gökteki varlıkların, galaksilerdeki bilmediğimiz neler varsa, bütün zerreler, küreler hepsi mü'min olsa, azametine bir zerre eklenmez; hepsi kâfir olsa, azametinden, saltanatından bir zerre noksan olmaz!

Zâten istemese, onlar hiç bir şey yapamazlar, hepsini kahreder.

Ol dedi bir kerre, var oldu cihân; Olma derse, mahvolur ol dem hemân!..

Yâni, Allah'ın ihtiyacı yok!.. Hepimiz muhtacız Allah'a...

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ

وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

(فاطر: ١٥)

(Yâ eyyühe'n-nâsü entümü'l-fukarâu ila'llâh, va'llâhu hüve'l-ganiyyü'l-hamîd) “Ey câhil, gâfil, kâfir, müşrik insanlar, Allah'a muhtaç olan sizsiniz; Allah'ın size ihtiyacı yok!.. Allah-u Teâlâ Hazretleri ganîdir, müstağnîdir, ihtiyacı yoktur.” (Fâtır, 35/15)

İsterse aklını başına toplar, mü'min olur, kurtulur. İsterse inad eder, inadı devam ederse belâsını bulur, cezâsını çeker, ahireti mahvolur. Ama, bizim bunları güzelce anlatmamız lâzım!..

Bu tezadı ortadan kaldırmamız lâzım!.. Bütün ilimlerde en ileri, sınıfın en çalışkan talebesi, fizik 10, kimya 10, matematik 10, bütün bilgiler 10, 10, 10... Öteki tam din, iman, inanç, ahlâk konusuna geldiği zaman 0, 0, 0... Yâni üç-dört tane ders 0, 0, 0.... O zaman bu çocuk sınıfta kalır; bir dahaki sene de sınıfta kalır, okuldan atılır, her şey olur. Bunların yaptığı bu... Bunları, bütün insanlığı bu tezattan kurtarmamız lâzım!..

Japonya... “Aman Japon mûcizesi olmuş!..” Mûcize denmez bir kere, Japon kalkınması olmuş. Olmuş ama ne olmuş?.. Hâlâ Güneş’e tapıyorlar, hâlâ kimisi Buda’ya tapıyor, kimisi olmadık şeylere tapıyor.

Amerika şu kadar ileri gitmiş, İngiltere bu kadar ileri gitmiş; ama ne olmuş?.. Hâlâ yanlış inancın içindeler!.. Birkaç tane, tek tük böyle doğru inançlı olanlar var ama, kuvvetli bir reaksiyon da var, teşkilâtlar da var... Menfaatlerini elden kaçırmamak isteyen insanlar da var... Olsun, biz de Allah’ın dinine yardım etmeğe çalışacağız.

Dileriz ki, Allah-u Teâlâ bizim çalışmalarımızı hayırlı eyler, verimli eyler. Bizim elimizden nice insanlar imana gelir, İslâm’ı öğrenir, hidâyete erer; dünyaları, ahiretleri kurtulur; mâmur olurlar, iki cihan saadetine ererler. Onların bizim ikazlarımızla, çalışmalarımızla saadete erdiklerini duymak da, bizi tabii mutlu eder.

Çünkü buyrulmuş ki:

الدَّالُّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ

حم. طب. خط. عد. عن أبي مسعود الأنصاري؛ ت. ع. وابن أبي الدنيا عن أنس؛ حم. عد. عن سليمان بن بريدة عن أبيه؛ هب. عد. عن ابن عباس

(*Ed-dâllü ale'l-hayri kefâilihî*)¹ Her cuma hocaefendiler söylüyor bunu: “Hayra delâlet eden, yapmış gibi ecir alır.” Birisini müslüman eden bir kimse, o müslümanın ömür boyunca yaptığı bütün sevapların bir mislini kazanır. Onun kadar ecr ü sevabı, o da kazanır durur.

¹ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.274, no:22414; Taberânî, *Mu'cemü'l- Kebîr*, c.XVII, s.226, no:628; Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.I, s.85, no:86; İbn-i Hibbân, *Tabakâtü'l-Muhaddisîn*, c.IV, s.217; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.VII, s.383; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.II, s.342; Ebû Mes'ud el-Ensârî RA'dan.

Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.41, no:2670; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.VII, s.275, no:4296, İbn-i Ebi'd-Dünyâ, *Kadâ'l-Havâic*, c.I, s.39, no:27; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.357, no:23077; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd- Duafâ*, c.III, s.298; Süleyman ibn-i Büreyde babasından.

Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.VI, s.116, no:7657; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.V, s.90; Abdullah ibn-i Abbas RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.III, s.34, no:2384; İbn-i Hacer, *Lisânü'l-Mîzân*, c.IV, s.351, no:1031; Ukaylî, *Duafâ*, c.III, s.306, no:1317; Sehl ibn-i Sa'd RA'dan.

Bezzâr, *Müsned*, c.V, s.150, no:1742; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VI, s.266; İbn-i Hibbân, *Tabakâtü'l-Muhaddisîn*, c.III, s.555; Abdullah ibn-i Mes'ud RA'dan.

İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.III, s.418; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan. İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.XXVIII, s.193; Hz. Aişe RA'dan. RE, 207/5.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi, hayırlı çalışmalara muvaffak etsin... Ömrümüzü Ümmet-i Muhammed'e faideli geçirmeyi nasib eylesin...

Cümlemizi, cümlenizi, sevdiklerinizle birlikte, evlâtlarınızla, dostlarınızla, ana babalarınızla birlikte, cennetiyle cemâliyle müşerref eylesin...

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû, sevgili Akra dinleyicilerim!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

04. 08. 1995 - ABD

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

